

ΠΑΡΑΛΟΞΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΦΛΩΡΙΑΝ-ΠΑΡΜΑΝΤΙΕ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΡΟΚΕΙΤΑΙ για μία ιστορία, που η έφημερίδες την θεώρησαν πολύ μισητή. Θα ήταν και για μένα άκατανόητη, όπως και για όλο τον άλλο κόσμο, αν κάποιο πρόσωπο δεν μου έλυε αυτό το αίνιγμα, και μάλιστα υπό περιστάσεις, τις οποίες θα σας αναφέρω σε λίγο.

Πρέπει όμως προηγουμένως να σας διηγηθώ τα γεγονότα, όπως έγιναν και όπως τά γράφανε η έφημερίδες:

»Μιά μέρα παρουσιάστηκε στο προσώτιο κάποιας παρισινή ένορίας μία κυρία και ζήτησε έναν παπά για να παρασταθή στις τελευταίες στιγμές ενός έτοιμοθανάτου.

»Επειδή έλειπε εκείνη τη στιγμή ο άρχιμανδρίτης, ακολούθησε με προθυμία την κυρία ο έφημεριος κι' ανέθηκε μαζί της στο ταξί, που τότε περιέμενε έξω απ' το προσώτιο. »Υστερ' από αρκετά μεγάλη διαδρομή, το άμαξι σταμάτησε μπροστά σ' ένα ιδιωτικό μέγαρο.

»Κύριε έφημερίε, είπε τότε η άγνωστη κυρία, κατεβάζοντας το τζάμι, λάθετε οσας παρακαλώ την καλωσύνη να χτυπήσετε σ' αυτή την πόρτα και να ζητήσετε τον κ. ντε Βιλμπούα. Έγώ θα σας περιμένω εδώ, στο ταξί, μπροστά στην καγκελόπορτα του κήπου.

»Ο παπάς χτύπησε την πόρτα. Του άνοιξε ένας υπηρέτης κι' αντί να τον οδηγήσει στο προσκέφαλο του έτοιμοθανάτου, τον πέρασε στο μεγάλο σαλόνι.

»Σε λίγακι παρουσιάστηκε μπρος του ο κ. ντε Βιλμπούα, χωρίς να φαίνεται διόλου άρρωστος, κι' ο έφημεριος που δεν καταλάβαινε πειά τίποτε, δεν ήξερε πώς να εξήγηση τον σκοπό της επίσκεψής του.

»Κύριε, είπε τέλος στον κ. ντε Βιλμπούα, πλησιάζοντας προς το παράθυρο κι' ανοίγοντας τα παραπέτασμα, την γνωρίζετε αυτή την κυρία που με ώδηγησε στο σπίτι σας;

Την ίδια όμως στιγμή ειπε πώς η κυρία, μαζί με το ταξί, είχαν εξαφανισθή. Ή αμχανία του ήταν πειά άπεριγραπτη. Δεν του άπονε παρα να ζητήση συγγνώμη, με κίνδυνο να τον πάρουν για τρελλό, και να φύγη. »Επιτέλους, το πήρε άπόφασι και τά ειπε σχεδόν όλα στον κ. Βιλμπούα. Δεν του μίλησε μόνον για την κατάσταση της ύγειας του. Του έκριψε πώς του είχαν πη πώς εινε έτοιμοθανάτος.

»Όπως γίνεται τέλος σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο ιερεύς έκτελεσέ την καθήκοντά του, χωρίς να εξετάξη πολλές λεπτομέρειες. »Ετσι κι' ο αγαθός έφημεριος, δεν θεώρησε άπαραίτητο να ρωτήση τ' όνομα της κυρίας με το ταξί.

»Δέν μπορώ να καταλάβω, ειπε σαν τ' άκουσε όλα αυτά ο κ. ντε Βιλμπούα, ποιά μπορεί να εινε αυτή η κυρία! Ίσως κάποια μακρινή συγγενής μου, που φρονιζέη για τή σωτηρία της ψυχής μου. Μια που ήρθατε λοιπόν, αδειασμάτατε, λάθετε την καλωσύνη να περάσετε στο γραφείο μου. Θα μιλήσω μαζί σας με μεγάλη μου ευχαρίστησι.

»Μόλις όμως μπήκε ο έφημεριος στο γραφείο του κ. ντε Βιλμπούα, δέν μπόρεσε να κρατήση μια κραυγή έκπληξως. Και δείχνοντας με ζωηρή συγκίνηση μία φωτογραφία, τοποθετημένη πάνω στο τραπέζι, φώναξε:

»Νά! Αυτό εινε το πορτραίτο της κυρίας, που ήρθε και με πήρε με το ταξί!

»Αδύνατον! φώναξε κατάπληκτος ο οικοδεσπότης. Αυτό εινε το πορτραίτο της συγαρμένης της γυναίκας μου... Εινε δεκαπέντε χρόνια που πέθανε... Αδύνατον!...

»Μόλις όμως πρόφερε αυτά τά λόγια ο κ. ντε Βιλμπούα, άρχισε να τρέμη. Μιά όδρα πέρασε εαφνικά απ' το μυαλό του, μια από κείνες τις τρομακτικές ιδέες, που φέρνουν ανατριχίλα μολις τις σκεφθώ καινοίς, γιατί του φαίνονται πολύ λογικές και πολύ τρομακτικές.

»Έλθετε, γρήγορα! Γρήγορα! φώναξε, μολις μπορώντας να προσφέρει ένα κάθισμα στον έφημεριο. Καθίστε οσας παρακαλώ, καθίστε, πρέπει να εξομολογηθώ άμέσως. Αυτή η θέληση

της πεθαμένης!

»Και γονάτιος κατακίτρινος μπροστά στον ιερέα.

»Κι' ο έφημεριος όμως ήτανε πολύ παραγμένος. Άκουσε όσ τόσο την εξομολόγησι του κ. ντε Βιλμπούα και κατόπιν, έκάλει τον υπηρέτη του και του συνέστησε να προσέχη πολύ τον κύριο του, γιατί η κατάσταση του κ. ντε Βιλμπούα τον άνησυχούσε υπερβολικά. Φεύγοντας τέλος, δήλωσε πώς θα πενούσε να τον ίδη άφεύκτως την άλλη μέρα.

»Πράγματι, την επομένη ο αγαθός έφημεριος πήγε πρωί πρωί στο σπίτι του κ. ντε Βιλμπούα. Μόλις όμως έφτασε εκεί, έμαθε με κατάπληξι από τον υπηρέτη ότι ο κ. ντε Βιλμπούα πέθανε από συγκοπή, λίγη ώρα μετά τη χθεσινή άναχωρήσι του!...

»Ετσι, μέσα σε λίγες ημέρες, διεδόθηκε εύρτατα πώς μία γυναίκα, πεθαμένη εδώ και δεκαπέντε χρόνα, βρουκολάκιασα και ειδοποίησε το σύζυγο της για τον άμεσο θάνατό του, μόνον και μόνο για να προλάβη να εξομολογηθί και να λάθη άφειση άμαρτιών.

Δύο-τρεις μήνες μετά το έπεισόδιο αυτό, την ώρα που άποχαιρετούσα μία ξαδέλφη μου και την ευχαριστούσα για την άδρα της έσπεριδα, με παρακάλεσε να συνοδεύσω ως το σπίτι της μίαν από τις καλεσμένες της.

Μου ήτανε, φυσικά, αδύνατο ν' άποφύγω. Και σε λίγο βρέθηκα μαζί με την κυρία στο άμαξι. »Ήμουν πολύ επιφυλακτικός. »Αν και κείνη την εποχή ήμουνα άκόμη νέος, ήξερα πολύ καλά, πώς μία γυναίκα, αρκετά διαβολεμένη μάλιστα, για να ζητήσει να βρεθί, έτσι ολουόναχη, μ' έναν κύριο μέσα σ' ένα άμαξι, έχει βέβαια όρει για παντρεία ή για περιπέτειες. »Εγώ λοιπόν δέν σκεπτόμουν διόλου να παντρευτώ κι' ήξερα πολύ καλά πώς η περιπέτειες αυτού του είδους φέρνουν πολλές σκοτούρες.

»Η κυρία όμως εκείνη, βρίσκοντας ίσως υπερβολική την τόση μου λεπτότητα, άρχισε να μου μιλή για διάφορα πράγματα κι' επιτέλους, για να προκαλέση το ά ενδιαφέρον μου, μου άποσχεθήκε να μου στείλη χειρόγραφη μία παράξενη ιστορία, που συνέθεσε κ' ειναν από τους γνωστούς της και που μόνον ατή ήξερε το μυστικό της. Την ευχαρίστησα, για τούς τύπους, χωρίς να της δείξω πόσο λίγη σημασία έβδινα σ' αυτό του είδους τις κάληθινες ιστορίες. »Ήξερα πολύ καλά πώς κάθε πρόσωπο που γνωρίζεται μ' έναν συγγραφέα, κρατεί και το μυστικό κάποιας συνταρακτικής ιστορίας, που θα τον καταστήση διάσημο.

»Από όλ' αυτά λοιπόν δέν μου άπόμνε, παρά η δυσάρέσκεια που έχασα τόση ώρα γι' αυτή την κυρία, η όποια έμνε στον άλλο άκρον της πόλεως.

»Όταν όμως το αυτοκίνητο στάθηκε μπρος στο σπίτι της, εμεινα κατόπληκτος: »Η κυρία αυτή κατοικούσε στο μέγαρο του κ. ντε Βιλμπούα!... Γι' αυτό δέν μπορούσα διόλου ν' άμφισβάλλω. Το ήξερα πολύ καλά. Είχα και πολλές φορές σ' αυτό το σπίτι, τότε που η ύπόθεσις Βιλμπούα άναστάτωσε τον κόσμο, κι' έγραφα και γώ λεπτομερέστατες σχετικές περιγραφές στη βραδυή έφημερίδα που συνεργάζομαι.

Με δικαιολογημένη περιέργεια, βρήκα την άλλη μέρα κάποια πρόφασι και πήγα πάλι στο σπίτι της ξαδέλφης μου.

»Λοιπόν, τί άπόγινε; Τά συμφωνήσατε με την κ. Ουτφόρ; με ρώτησε η ξαδέλφη μου μολις με είδε.

»Σας παρακαλώ, να μη μου άναθεώσετε άλλη φορά τέτοιες άγγραφείες, άποκρίθηκα. Τί έβδους γυναίκα εινε αυτή η κυρία;

»Μη μιλάτε μ' αυτό το περιφρονητικό ύφος, αγαπητή μου. Αυτή η νεαρή χήρα έχει μεγάλη περιουσία. Και μπορείτε, αν θέλετε, να γίνετε σύζυγος της.

»Πολύ πιθανόν, άπάντησα. Άλλά δέν μπορούσα ποτέ μου να φαντασθώ πώς διευκόλυνετε συνδικέσια μεταξύ των φίλων και των συγγενών σας.

»Πιστεύω πώς: αυτός ο γάμος θα εξασφαλίση την εύτυχια

—Δέν καταλαβαίνω τί θέλετε να πείτε, μου ειπε παραγμένος.

σας, 'Η κ. 'Οντόφρ κληρονόμησε τόν κ. ντέ Βιλμπουά.
 —'Ηταν συγγενής της ;
 —'Η 'Οντόφρ είνε μηκαρσιφά δον, ή μόνη συγγενής του, άν δέν κνάω λάθος.

—Συγγενής τού κ. ντέ Βιλμπουά ;...
 —Τού ίδιου ή τής γυναικός του ;... 'Αλλά καί! Μάλλον τής γυναικός του, γιατί τώρπ θυμούμαι πού έλεγαν πώς έμοιαζε καταπληκτικά μέ τή συχωρεμένη τή κ. ντέ Βιλμπουά.

—'Εμοιαζε μέ τή νεκρή ; 'Εφρίξα...
 Δέν φαίερώσα ώστόσο τίς σκέψεις μου κι' έφυγα γελώντας, γιά νά μήν άφήσω τήν ιδέα πώς άπέδιδά σπουδαία σημασία στά λόγια τής εξαδέλφης μου, ούτε στον τρόπο μέ τόν όποιο ή κ. 'Οντόφρ κληρονόμησε τήν περιουσία τού κ. ντέ Βιλμπουά.

Πώς όμως ήταν δυνατόν νά μή συσχετίσω τά γεγονότα ; 'Η κ. 'Οντόφρ κατείχε σήμερα τό μέγαρο τού κ. ντέ Βιλμπουά, τόν όποιον κληρονόμησε. 'Η ίδια μου έκανε όπαινιγμό γιά μία παράξενη Ιστορία, πού ήξερα μόνο αυτή τό μουσικό της καί, μέ τόσο σπουδαιότερο—έμοιαζε καταπληκτικά μέ τήν μακαρίτισσα τήν γυναικά τού κ. ντέ Βιλμπουά.

—'Όπως καταλαβαίνετε, τώρα δέν έβρισκα καθόλου άδιάφορη τήν ύπόσχεσι τής νεαρής χήρας νά μου άποκαλύψη τήν μυστηριώδη Ιστορία της. 'Ετσι λοιπόν, ύστερ' από λίγον καιρό, όταν τήν ξαναβρήκα στής εξαδέλφης μου, τά κατάφερα καί τήν πήρα κατά μέρος καί, χωρίς προκαταρκτικά, τής ζήτησα νά μου διηγηθή τήν Ιστορία, πού μου ύποσχέθηκε.

—'Ό! Έκανε κεινή ζωηρά, πρέπει πρώτα νά τό άξιζετε γιά νά σάς τή διηγηθώ αυτή τή Ιστορία.

—Τί έννοείτε ;
 —Πρέπει νά μαντέψετε...
 —Τί νά μαντέψω ; Τό Έγκλημά σας ; ρώτησα άπότομα, κυτάνοντας τήν κατάματα.
 'Εκείνη κτηνίσιε.

—Δέν καταλαβαίνω τί θέλετε νά πείτε... μου έπτε παραμένη, καί θέλησε νά φύγη από κοντά μου.

—Δέν έχω άνάγκη νά μου διηγηθήτε τήν Ιστορία σας! τής φώναξα. Τήν έξέρα! Θέλετε νά σάς τήν πώ έγώ ; Πρόκειται γιά έναν δυστυχισμένο άρρωστο, καρδιακό, πού τόν συγκίνησε μία όμοιότης μέ τήν γυναικά πού λάτρευε καί τήν έχασε τόσο πρόωρα. 'Ο δυστυχισμένος αυτός είχε κάνει τή διαθήκη του κι' άφηνε γενική τού κληρονόμο τήν ευτυχισμένη γυναικά, πού έμοιαζε τόσο μέ τήν άγαπημένη του νεκρή. 'Αργόσε όμως νά πεθάνη κι' ή κυρία αυτή άνυπομονούσε... Τότε έσκηνοθέτησε τήν συνταρκτική γιά τόν άρρωστο σκηνή τού βρωκόλακα τής νεκρής, πού πήγε στον έφημέριο τής έξομολόγησας. Κι' ή μεγάλη συγκίνηση σκότωσε τόν καρδιακό, τόν άρρωστο κ. ντέ Βιλμπουά, καί ή κυρία τόν κληρονόμησε καί σκέπτεται μάλιστα νά παντρευτή!... Αυτή δέν είνε ή περιφημη Ιστορία σας ;...
 'Η κ. 'Οντόφρ έφυγε τρεκλίζοντας σαν μεθυσμένη καί δέν τήν ξανάβρα ποτέ πειά.

—'Αν ήμου άστυνομικός, ίσως αυτή ή έπιτυχία μου νά μου χάριζε μία προαγωγή! Τώρα όμως, τό μόνο άποτέλεσμα τού θριαύβου μου, ήτανε νά τά χαλάσω όριστικά μέ τήν εξαδέλφη μου. Βρήκε πώς οι τρόποι μου δέν είνε ήθιλόι καθώς πρέπει. Καί δέν μέ βρίσκει πειά άξιο γιά τό σάλλον της!...
 Αυτά τραβάει κανείς, όταν κάνει τόν ήζυπνο καί φωτώνει έκει πού δέν τόν έσπειραν. 'Εχετε μήπως καμιά αντίρρηση, άγαπητοί άναγνώστα ;...
 * * *

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Νεανίσις σέ μία κομψή κυρία, πού διαβάζει :
 —Πόσο θά ήθελα νά ήμουν έγώ, τό βιβλίο πού διαβάζετε!
 —Τότε, φίλε μου, θάδινά δσα μου ζητούσαν γιά ένα...καλό δέσιμο!...

—Κατηγορούμενε, γιατί μηπκές χθές τή νύχτα στό παλαιοπωλείο ;
 —Δέν ήξερα ότι ήταν παλαιοπωλείο, κύριε πρόεδρε... Νόμιζα πώς πουλούσε καινούργια έβδη!

Υ π έ ρ ο χ ο ν :
 —Είνε έκτός κινδύνου ;
 —'Όχι... Οι γιατροί τόν έπισκέπτονται άκόμη!

'Ε κ ε ί ν ο ς . — Δεοπίνας, μου έπιτρέπετε νά σάς προσφέρω τήν χείρα μου ;
 'Ε κ ε ί ν η . —Εύχαριστώ πολύ... 'Εχω δουά!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

'Ενας καλός...πλαστεγράφος. Πώς έκανε τήν πλαστεγραφία του μέ τό στόμα. 'Η περιεργότερες ασφάλειες. 'Ασφάλεια κατά τού έρωτος. 'Ασφάλεια γιά τίς γενροντοκέρες. Οι έκατοντάδες τών μαρτύρων στίς δίκες τών 'Ινδιάν, κτλ.

'Ο Κάρολος Σ. Μπόργκ από τό Σικάγο, μολοντί δέν έχει καθόλου χέρια, διέπραξε ό άθεόφοβος πρό διμήνου μία πλαστογραφία σέ μία ταχυδρομική έπιταγή!

'Ο Μπόργκ, όταν συνελήφθη κι' αμολόγησε τήν πράξι του, έξήγησε στον άστυνomo ότι τήν πλαστογραφία αυτή τήν έκανε μέ μία πένα, τήν όποια κρατούσε στό δοντια κι' μέ τήν όποια έγραφε έπάνω στό χαρτί, κάνοντας άνόλογες κι'ήσεις μέ τό κεφάλι.

—Μέ τόν τρόπο αυτό, τούς έπτε, ζωγραφίζω λοζιούδια, πουλιά καί ό,τιδήποτε άλλο.

Καί μπρός τούς καιάτληκτους άστυνομους ε'ε'γαλε μέ τά πόδια του από τήν τσέπη του σακακιού του ένα μπλόκ γεμάτο σκίτσα έξωτικών πουλιών καί ψαριών.

'Ο δικαστής, μπρός στον όποιον τόν παρουσίασαν γιά νά τόν δικάσει, στήν άρχή δέν πίστεψε στήν ένοχη του. 'Όταν όμως ό Μπόργκ, μπρός στό μάτια του, πλαστογράφησε τήν ύπογραφή του τότε ό δικαστής τόν...άδάωσε.

—'Ενας τέτοιος άνθρωπος δέν πρέπει νά κλειστή στήν φυλακή, έπτε στους παρισταμένους άστυνομικούς.

Καταπληκτικότερα ήσαν τά κατορθώματα ένός 'Αγγλου άχειρος, ό όποιος στήν άρχή τού 18ου αιώνος, κατοικούσε στό χωριό Ντιουότ, στό περίχωρο τής πόλεως Μπριετόλ.

'Ο άχειρ αυτός, ό όποιος άνομαζόταν Ουίλλιαμ Κίνγκστον, ήταν Ιδιοκτήτης μιάς μικρής άγροίκας, τήν όποια καλλιεργούσε ό ίδιος.

Μέ τήν θούθεια τών πωδιών του μπορούσε νά σελλώσει καί νά ζήσει τό όλόγο του, ν' άρμέξει τίς άγελάδες του, νά κόψη τό χόρτο, νά τό δεματίσσει καί νά τό μεταφέρει κατόπι μακριά γιά τά ζώα του.

'Ηταν έπί πλέον περίφημος μαραγκός καί πρώτης τάξεως σφαιροβόλος.

Στήν 'Αμερική, συνεισθή τόν τελευταίο καιρό μέ άσφαλιστική έταιρεία, ή όποια ασφαλίζει τούς πελάτες της εναντίον τού...έρωτος!

'Αν, π.χ., συμβή σ' έναν από τούς πελάτες της καί έρωτευθή παράφορα, ή έταιρεία άναλαμβάνει τήν...θεραπεία του.

Τά κυριότερα φάρμακα, στήν περίπτωση αυτή, είνε ή έσοχη ή μία άλλη γυναικά.

'Εννοείται ότι οι ρομαντικοί κι' όπωσθήποτε μελαγχολικοί τύποι δέν ασφαλίζονται από τήν έταιρεία αυτή. Αυτό δέ έξακριβώνεται από τό γιατρό τής έταιρείας, ό όποιος κάνει σχετική γνωμάτευσι πρό κάθε ασφάλισως.

Γιατί νά παντρευτήτε ; 'Αφού μπορείτε νά πάρετε μία σεβαστή σύνταξι σέ ήλικία 40 χρονών, άν μείνετε άνύπαντρη ;

Αυτή ήταν ή καταπληκτική καί βλεπαστική συγγρόνας είδοποίησης, ή όποια τοιχοκολλήθηκε πρό ήμερών έξω από τό γραφεία μιάς ασφαλιστικής έταιρείας στήν Καλιφόρνια.

'Η έταιρεία αυτή ασφαλίζει μόνο νέα κορίτσια. Κάθε κορίτσι πού ασφαλίζεται, πληρώνει ένα μικρό ποσό ως ασφάλιστρα, κάθε χρόνο. 'Αν όμως παντρευτή πριν κλείσει τά σαράντα χρόνια, τότε χάνει όλα τά δικαιώματά της. 'Αν όμως δέν παντρευτή, τότε παίρνει τή σύνταξι της ως...γενροντοκέρη.

Στήν Καλκούτα τόν περασμένο χρόνο, ένας 'Ινδός δικηγόρος ύπερασπίζοντας ένα δολοφόνο παρουσίασε στό δικαστήριο 500 μάρτυρες, οι όποιοι έβεβαίωσαν, ότι είχαν δη τό θύμα νά δολοφονήται από έναν άλλο, σέ κάποιο δωμάτιο ένός ξενοδοχείου.

Τώρα, πώς παρέστησαν στήν σκηνή τού φόνου κ' οι 500 μάρτυρες μόνον αυτοί πού...ψευδομαρτύρησαν τό έξέροιν.

Σέ μία άλλη δική πodyνε στήν πόλι Μάδράς, καί στήν όποιαν είχαν συγκεντρωθή γιά νά έξεταστον 350 μάρτυρες, ό δικαστής κατάπληκτος, άνακάλυψε ότι ό 105ος μάρτυς έξεταζόταν γιά τριακοστή φορά!

Κάθε φορά πού έξεταζόταν ό άθεόφοβος αυτός ψευδομάρτυρας είδιδε καί ψεύτικο όνομα.

